

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความหมายที่ปรากฏขึ้นในจิต

เราไม่ได้อยู่นะ เพราะความเมตตาวันหนึ่งๆ ไม่อยู่ เอาของไปให้ตาม
โรงพยาบาลต่างๆ ทุกวันๆ สงสาร ให้โรงพยาบาลต่างๆ เอาของไปเทแล้วก็ให้โรงละ
สองหมื่นๆ สงสาร

ทองคำที่ได้เข้าคลังหลวง ๑๑,๖๖๒ กิโลเป็นของเล่นเมื่อไร เราพยายาม
ชวนขายเข้าสู่ส่วนรวม เรามีแต่หาเข้า ไม่ได้เอาออก เราไม่มี มีแต่นำเข้าๆ ทุกแห่งทุก
มุม ทองคำตั้ง ๑๑,๖๖๒ กิโลของง่ายเมื่อไร ถ้าคิดเป็นเงินไทยเราราคาเท่าไร ๑๑,๖๖๒
กิโล (หมื่นกว่าล้านบาทครับ) นู่นนะหมื่นกว่าล้านบาท นี่เอาเข้าคลังหลวงของเรา เรามี
แต่เอาเข้าทั้งนั้นละ ชวนขายทางนู้นเข้าทางนี้เข้าเรื่อย เราไม่เอา มีแต่ช่วยโลกจึงบอก
ว่าช่วยโลก ทุกอย่าง เงินทุกบาททุกสตางค์ไม่ได้มา ออกหมดเลย เราช่วยโลก ช่วยเสีย
ให้เต็มที่เสียคราวนี้นะ

พูดให้ชัดเจนตามหลักธรรมชาติที่เป็นขึ้นภายในจิตใจของเรา เกิดมาเราก็ไม่
เคยคิดเคยเห็นว่าจิตใจจะเป็นอย่างนี้ นี่เป็นแล้วเต็มเหนี่ยวมาแล้วได้ ๕๐ กว่าปีแล้วมัง
พ.ศ.๒๔๙๓ ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้เต็มเปี่ยมแล้ว หมดทุกอย่าง หายสงสัย
หมดโลกธาตุ ไม่มีอะไรเหลือ แต่กิริยานี้เอาแน่ไม่ได้ เหมือนลิง กิริยานี้เหมือนลิง
เพราะฉะนั้นจึงว่าสมมุติคือร่างกายของเขาของเรา ตาเขาหูเราตาเรามันสัมผัสสัมพันธ์
กันได้ เป็นเวทีโลกธรรม ๘ อยู่ในนี้หมด แต่จิตมันผ่านหมดเลยไม่มีเหลือ

เราบอกเราจะไม่กลับมาเกิดอีก ก็บอกให้ชัดๆ เลย มันสมบูรณ์เต็มที่แล้วทุก
อย่าง การสอนโลกจึงสอนด้วยความอาจหาญชาญชัย ใครจะว่าอะไรก็ว่าไป เรื่องความ
เป็นความรู้อะไรอยู่กับเรา คนอื่นมาไม่รู้ไม่ได้ เราพูดออกไปตามความรู้ความเห็นความ
เป็นของเรา ใครจะมาให้คะแนนตัดคะแนนเรา เอาตัดไป เราเป็นคนหาเองได้คะแนน
มาเอง ใครจะมาตัดคะแนนเราไป เอาตัดไป ไอ้พวกที่มันตัดระวังมันจะจมลงนรกนะละ
นี่ไม่จม แน่แล้วไม่สงสัย

บอกให้ชัดเจนว่าจะไม่กลับมาเกิดอีก บอกอย่างนั้นเลย สิ้นสุดกันเพียงเท่านี้การ
เสาะแสวงหาอรรถธรรมตั้งแต่วันบวช วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๗ บวช นั้นละบวช
เสาะแสวงหาความดีมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งปานนี้ ดูเหมือน ๗๓ ปีมัง (๗๓ ย่าง ๗๔
เจ้าคะ) นี้ละบวชหาความดีมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ หาจนเป็นที่พอใจ พอ คราว
นี้พอหมดทุกอย่างแล้ว โลกอันนี้หายสงสัยหมด ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือ

เลย จากนั้นก็ช่วยโลกมาอย่างนี้ละ ช่วยมาตลอด เราพอทุกอย่างแล้ว ไม่เอาอะไรละหมด มีแต่ช่วยโลกเท่านั้นละ พอจะช่วยได้แค่นี้ ไหน ๆ ช่วยกันไป ๆ

เราให้ด้วยความเมตตาล้วน ๆ มาแรงแหมมุดใจเรามีแต่ความเมตตาครอบ ๆ หมด ใครจะมาตำหนิติเตียนให้ อย่างนั้นให้แบบนี้ไม่มี ผิดหมด เราให้แบบธรรมล้วน ๆ แบบสงสารทั่วแดนโลกธาตุ ไม่ว่าจะให้อะไรกับใครก็ตาม ไม่มีเอินมีเอียง เสมอไปหมดเลย นี่จวนจะตายแล้วจะว่าไง ๙๕ แล้ว ลมหายใจมันขาดที่ไหนก็ขาดที่นั่นละ หายสงสัยแล้วโลกอันนี้ หายหมด หายหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือเลย เหลือแต่ลมหายใจที่เป็นสมมุติอยู่เท่านั้น พอลมหายใจขาดมันก็ขาดไปพร้อมกันเลย ตัดขาด สมมุติที่มีอยู่ภายในธาตุขันธ์เท่านั้น ทว่า ๆ ไปก็เป็นสมมุติเหมือนกันก็เข้ากันได้ แต่เวลาธาตุขันธ์ขาดจากจิต ถอนตัวออกไปแล้วก็หมดปัญหาทันทีเลย

การเสาะแสวงหาความดีเป็นอย่างนี้ละ หามาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งปานนี้ ตั้งแต่วันบวชว่าอย่างนั้นเถอะ บวชก็วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๗ มาจนกระทั่งปานนี้ นั่นละหาความดี ตั้งแต่วันบวชละ จนกระทั่งปานนี้หามาตลอดเลย ขวนขวายเข้ามา ๆ บทเวลาจะเอาจริงเอาจังก็ขึ้นเวทีเข้ากรรมฐาน เข้าในป่าในเขา เอาจริงเอาจังมาก เอาเต็มเหนี่ยวเลย เป็นเวลา ๙ ปี ตั้งแต่ออกหาอรรถธรรมมาเป็นเวลา ๙ ปี ตั้งแต่พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ ทุกอย่างหมดตรงนั้น เป็นเวลา ๙ ปี

แล้วก็แปลกอยู่นะ ที่ว่านั่งภาวนา เอ..นิมิตนี้สำคัญอยู่นะ นั่งภาวนาขึ้นมาจากกรุงเทพฯ ละ มาจำพรรษาที่จักราช หยุดเรียนแล้วออก ผู้ใหญ่ติดตามจะเอากลับไป สมเด็จพระสังฆราชนี่แหละ ท่านเมตตามากกับเรา จะเอาไปกรุงเทพฯ ตั้งพรรษา ๑๖ แล้วยังจะเอาไปกรุงเทพฯ อีก ท่านจะเอากลับคืนไป พรรษา ๗ หยุดเรียนทุกอย่าง ก้าวเข้าภาวนาถึงพรรษา ๑๖ เป็นเวลา ๙ ปี เออ ๙ ปีนี้ละเรานั่งภาวนาอยู่ พอจิตสงบลงไป มีตาปะขาวคนหนึ่งเดินเข้ามาต่อหน้า ภาวนาอยู่นะ มาในภาวนาไม่ใช่เรื่องฝัน

มายืนแล้วก็นับให้เราดูนะ ตาปะขาวคนนั้นนับข้อมือถึงข้อมือที่ ๙ พอ ๙ ปีบนี้มองหน้ามาดูเรา ทางนี้ทราบรับกันว่า ๙ ปีสำเร็จ ว่าอย่างนั้นนะ เราก็จับเอา ๙ ปีนั้นไว้ ๙ ปีสำเร็จ เอ้ ๙ ปีมันก็มีอยู่สองอย่าง บวชมา ๙ ปีสำเร็จก็ได้ หรือปฏิบัติไป ๙ ปีสำเร็จก็ได้ มันมีอยู่สองอย่าง พรรษาที่ ๗ ออกมา พอพรรษาที่ ๙ ว่า ๙ ปีสำเร็จมาถึงพรรษาที่ ๙ จิตกำลังยิ่งใหญ่เลย มันสำเร็จอะไร ๙ ปีสำเร็จ เวลานี้จิตกำลังยิ่งใหญ่เลย เจริญแล้วเสื่อม ๆ

ตีความหมายไปอีก หรือจะเอาปฏิบัติ ๙ ปีสำเร็จ นี่ก็ ๙ ปี คือออกบวชได้ ๙ ปี มันก็ไม่สำเร็จ มันเป็นฝันเป็นไฟอยู่ในหัวใจ ๙ ปี แล้วตีความหมายไปอีกว่าหรือจะออกบวช ๙ ปีสำเร็จน้ำ เลยแยกออกไป ออกบวช ๙ ปี ก็ไปตรงกันตรงนั้น ออก ๗ ปี

พรรษา ๑๖ นั้นเป็น ๙ ปีจริงๆ แต่เราตีว่า ๙ ปีวันเราบวชมา พอบวชไปถึง ๙ ปีสำเร็จ ๙ ปีมันกำลังเป็นไฟอยู่ในหัวใจ ไม่ได้เรื่อง เลยตีความหมายไปอีกหรือจะออกปฏิบัติ ไปถึง ๙ ปี ลงกันได้ตรงนั้นละ เป็น ๙ ปีเสร็จสิ้นกัน

ตั้งแต่พรรษา ๗ ออกปฏิบัติถึงพรรษา ๑๖ มันเป็นสองพักๆ ออกไปกลางๆ ต้องตีความหมายอีกทีหนึ่ง ว่า ๙ ปี สำเร็จ ถึงพรรษาที่ ๙ ยังไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร เอ้ ..มันอย่างไรกัน เลยคิดอีกหรือจะออกปฏิบัติ ๙ ปีนี้ๆ สุดท้ายก็ไป ๙ ปีออกปฏิบัติ ๙ ปีพอดี มีตาปะขาวมา นั่งภาวนาอยู่นะ มีตาปะขาวมานับข้อมือ พอ ๙ ปีปั๊บ ทางนี้รู้รับกันปั๊บว่า ๙ ปีสำเร็จ แต่เราไม่ทราบว่ ๙ ปีบวชมา หรือ ๙ ปีออกปฏิบัติ ๙ ปีจิตยังเป็นไฟ โอ้ย..สำเร็จจะโรยอย่างไร จิตยังเป็นไฟ แล้วตีความหมายไปอีกหรือจะเป็นออกปฏิบัติ ๙ ปีนี้ ออกปฏิบัติ ๙ ปีจริงๆ ได้ ๙ ปี

คือบางอย่างมันเป็นปัญหานั้น ความหมายที่ปรากฏขึ้นในจิตเป็นปัญหา อย่างที่ว่าตาปะขาวว่า ๙ ปี พรรษาได้ ๙ พรรษาสำเร็จก็ได้ หรือออกปฏิบัติ ๙ ปีก็ได้ สุดท้ายไป ๙ ปีออกปฏิบัติ สำเร็จหรือไม่สำเร็จก็แล้วแต่ มันก็ตรงกันได้ ยอมรับกันเลยว่าถึงนั้นแล้วปั๊บได้กันเลย เราเอาอันนี้ไปเล่าให้พระเพื่อนกันฟัง เราก็เก็บไว้ถึง ๙ ปีนะ ที่ว่านี่ พอออกพรรษาแล้วเราก็บอกว่า ๙ ปีเลย คือพระก็เป็นพระเพื่อนฝูงกันที่ปฏิบัติ เต็ดเต็ยวเฉียบขาดเหมือนกันกับพระองค์นั้น พอถึง ๙ ปี ออกพรรษาปั๊บวันนั้นก็เลยไปเล่าให้เพื่อนฝูงฟัง เออ..ผมจะขายโง่ให้ท่านฟังนะ ขายโง่อย่างไรว่าซี

นี่มันรู้ในเวลาภาวนามีตาปะขาวมาบอกตั้งที่ว่านี่ บอกว่า ๙ ปีสำเร็จนะ นี่ออกพรรษาแล้ววันนี้มันยังไม่สำเร็จ เราก็บอกอย่างนั้นละ จิตนี้ละเอียดก็รู้ว่าละเอียด แต่ก็ยังไม่สำเร็จ โอ ถ้าว่า ๙ ปีนี้..ท่านก็ตีนะท่านให้อุบายเราตีนะเป็นคติ ๙ ปีนี้ฟังออกพรรษา ๙ ปีนี้จะให้ ๙ ปีเต็มมันต้องไปถึงวันเข้าพรรษาข้างหน้า นั่นละเรียกว่า ๙ ปีเต็ม เหนอ..อย่างนั้นหรือ นี่เพียงออกพรรษา ต้องออกจากนี้ไปถึงวันเข้าพรรษาหน้าหมดปัญหาอันที่ว่า ๙ ปี เตี่ยวันนี้ยังไม่หมดปัญหานี้ละ มันอยู่ในระหว่าง เหนอ..อย่างนั้นหรือ ชัดกันอีก เอาจริง ๆ

เดือนพฤษภาเสร็จกัน ยังไม่ถึงเข้าพรรษา เออ เข้าทำ พระเพื่อนฝูงกันท่านแนะ อุบายดีอยู่นะ นี่มันยังไม่ถึง ๙ ปีนะ มันฟังออกพรรษา ต้องไปชนพรรษาหน้านั้นละ พอเข้าพรรษาปั๊บหมดปัญหา อันนี้ยังไม่หมด เป็นเวลาที่ชวนชวายุอยู่ในระหว่าง ๙ ปี เหนอ..อย่างนั้นหรือ แล้วก็ป็นจริง ๆ เดือนหกผางเลยนะ ยังไม่ถึงเข้าพรรษาละ เราก็ไม่ลืม พุดให้เพื่อนฝูงฟัง

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ